

HOMILIE 24^E ZONDAG DOOR HET JAAR ZA 15 / ZO 16 SEPTEMBER 2018

"Wie zeggen de mensen dat ik ben?" Dat is een vraag die vaker gesteld wordt. De puber is er al mee bezig. Hij/zij kan uren voor de spiegel staan en probeert diverse kapsels en kledingstukken uit, want het is belangrijk goed over te komen. Hij/zij is geen kind meer. Hij/zij is nog geen volwassene. Hij/zij zoekt naar zijn identiteit en vraagt zich af: "Wie zeggen de mensen dat ik ben?" Maar ook al stelt de puber zich deze vragen heel uitdrukkelijk en begrijpelijk, ook menig volwassene stelt zich deze vraag. Politici en mensen uit de top van het bedrijfsleven stellen zich deze vraag heel uitdrukkelijk. Want ze zijn ervan afhankelijk om een goede indruk te maken. Belangrijk is dat het zelfvertrouwen ervan afstraalt. Ze moeten niet arrogant overkomen, maar toch zelfbewust. Niet gemaakt, maar natuurlijk.

Vandaag stelt Jezus deze vraag, maar Jezus is geen puber meer. Hij is ook geen politicus of een zakenman die zijn producten aan de man moet brengen en daarom overtuigend moet overkomen. Neen, voor Jezus speelt dat niet. Hij is geen man die er een tweede agenda op nahoudt en zich de vraag stelt: "kom ik goed over?" Zeker ook Jezus heeft een boodschap en wil mensen overtuigen, maar daarvoor heeft hij niet een cursus mediatraining gevolgd. Hij heeft geen marktonderzoek doorgevoerd, in hoeverre de mensen op zijn woorden staan te wachten. Voor Jezus is er een andere aanleiding.

Jezus heeft een boodschap. Weldoende gaat Hij rond. De mensen komen luisteren naar zijn Blijde Boodschap en ze lijken enthousiast. Ze brengen hun zieken bij Jezus en Jezus geneest hen. De lammen mogen weer lopen. De blinden mogen weer zien. De doven weer horen. Maar toch lijkt Jezus zich onbegrepen te voelen, want de enthousiaste menigte blijkt wel te willen profiteren van zijn goedheid. Ze willen wel, dat Jezus bij hen blijft, maar dan enkel als een goedkope broodleverancier die hun honger kan stillen en als een goede wonderdokter. Zij komen er niet toe om de vraag te stellen: "Wie is deze Jezus, dat Hij dit doen kan. Hij kan toch niet zomaar een mens zijn." Misschien mogen we zelfs van een teleurgestelde Jezus spreken. Vandaar dat Hij zich teleurgesteld afvraagt: "Wie zeggen de mensen dat ik ben?" Daarom bevraagt Hij zijn leerlingen uitvoerig. Maar ook de leerlingen beginnen eigenlijk maar wat te raden. "Johannes de Doper," roept de één; 'Elia', zegt een ander en weer anderen roepen dat Jezus één van de profeten is. Het klinkt niet bepaald overtuigend want Jezus vraagt door: "Maar jullie, wie zeggen jullie, dat Ik ben?" Waarop Petrus antwoordt: "Gij zijt de Christus." En Jezus geeft toe: Dat is inderdaad het juiste antwoord. Hij is inderdaad de Messias, de langverwachte koning, met Wie het komende Godsrijk zal beginnen. Jezus zou dus opgelucht mogen zijn.

Maar hoe anders gaat het verder. I.pl.v. zijn succes te verzilveren gaat Jezus de verwachtingen temperen. Hij is dan inderdaad wel koning, maar niet zoals de apostelen zullen denken. Geen overwinningkoning die overal met vlag en wimpel zal worden binnengehaald, geen paarden en geen ruitertij. Zijn Rijk zal van een andere orde zijn. Niet heersen maar dienen. In plaats van te zweven op de golven van enthousiaste toejuichingen gaat Jezus zijn mislukking al breed uitmeten: Hij begint hun te leren dat de Mensenzoon veel zal gaan lijden en door de oudsten, de hogepriesters en de Schriftgeleerden verworpen zal worden, en dat Hij ter dood zal worden gebracht. Het is duidelijk, dat wie zo over zijn toekomst spreekt, zijn vonnis heeft getekend. Het is dus begrijpelijk, dat Petrus protesteert en Jezus eens even ter zijde neemt om Hem eens even terug in de realiteit terug te brengen. Maar Jezus reageert ongekend fel: "Ga weg, satan, terug!"

"Wie zeggen de menen dat ik ben?" Dit is voor Jezus niet zomaar een vraag. Met deze vraag wil Jezus verhinderen, dat ieder zijn eigen privé-invulling en verwachtingen geeft aan het geloof in zijn persoon. Ja, Jezus is de Christus, de koning, zeker, maar toch anders dan wij met onze menselijke overwegingen verwachten. Hij is niet heerszuchtig maar een koning van liefde, van zorg en aandacht. Hij is koning als de Goede Herder die zijn leven geeft. Hij geeft aan het woord liefde niet de duiding van de egoïstische gelukzoekerij. Maar voor Jezus heeft liefde alles te maken met geven, met durven verliezen, met offerbereidheid, met kwijt raken. Maar het bijzondere is, dat men dan juist vindt, ontvangt, ontmoet, ontdekt. Daarom kunnen wij ook van Hem spreken als de Weg, de Waarheid en het Leven.

"Wie zeggen jullie, dat ik ben?" Ook onszelf houdt deze vraag bezig. Misschien, dat wij Jezus nog het beste leren kennen door Hem in liefde van nabij te volgen op de weg van de offerbereidheid en lijden. Jezus verdraagt het niet, dat wij op een afstand blijven staan. Want, zegt Jezus: "Wie mijn volgeling wil zijn moet Mij volgen door zichzelf weg te cijferen en een mens van liefde te zijn ook als dat pijn doet."